

med plombering, jfr. forslaget § 30, stk. 2, litra a. Der tænkes herved på mærkning foretaget af en virksomhed, f. eks. et slagteri, hvorved der er ansat en autoriseret dyrlæge.

Til § 31.

Stk. 1 svarer i omredigeret form til JL. § 23, stk. 1, dog således at den foreslåede bestemmelse ikke blot gælder vildt nedlagt ved jagt på fremmed jagtterræn, men også ved andre jagtlovsovertrædelser, f. eks. overtrædelse af fredningsbestemmelserne.

Stk. 2 afløser JL. § 23, stk. 2. Bestemmelsen tager sigte på at sikre, at der i påkommende tilfælde kan redegøres for, hvorfra vildtet stammer. Det overlades til de handlende selv at afgøre under hvilken form, notatet eller anden fortegnelse vedrørende vildtet mest hensigtsmæssigt kan føres, idet det ikke findes påkrævet at fastsætte nærmere forskrifter herom.

Til § 32.

Bestemmelsen afløser JL. § 22 e, idet anmeldelsespligten foreslås udvidet til også at omfatte personer, der lader udstopning og præparering foretage, idet det er oplyst, at forretninger, hovedsagelig inden for brancherne våben og sport, modtager dyr til udstopning, som de ikke selv præparerer, men lader behandle hos konservatorer. Af hensyn til kontrollen med bestemmelsens overholdelse findes det rettest, at der også kan pålægges sådanne virksomheder pligt til at føre protokol.

Til § 33.

Litra a afløser JL. § 18, litra a, jfr. herved bemærkningerne til § 26, stk. 4, om ringmærkning m. v.

Bestemmelsen i *litra b* svarer i omredigeret form til RL. § 8, stk. 2, jfr. bemærkningerne til forslaget kap. VII.

Ifølge *litra c*, der afløser JL. § 18, litra b, vil landbrugsministeren kunne tillade indfangning, forsendelse og salg i fredningstiden af navnlig agerhøns, fasaner og gråender til opdræt samt forsendelse og salg af æg og yngel fra opdræt, hvilket er naturligt under hensyn til, at opdrætsvirksomhed finder sted i stigende omfang med henblik dels på udsætning af de opdrættede fugle, dels med slagtning for øje, idet den stedfundne udvikling i fryseteknikken har skabt øget interesse for opdræt af fuglevildt til dette formål.

I medfør af *litra c* vil der også kunne dispenseres fra ringsmærkningsforbudet i § 26, stk. 4, for så vidt angår opdrættede fugle, jfr. bemærkningerne til nævnte bestemmelse.

Litra d er en ny bestemmelse.

Kapitel VII.

Vildtreservater.

Ved jagtloven af 28. april 1931, jfr. JL. § 14, stk. 11, blev der blandt de opgaver, der skulle løses for jagtfondens midler, også anført etablering af reservater og håndhævelse af freden på disse.

Der opstod imidlertid den vanskelighed for oprettelsen af reservater efter jagtloven, at landbrugsministeren ikke havde myndighed til at påbyde fredning, men var henvist til at frede de staten tilhørende domæneejendomme, der skønnedes egnede som reservater, og i øvrigt at søge frivillige fredninger gennemført. Med hensyn til søterritoriet kunne intet bestemmes, og i den dagældende naturfredningslov var der alene hjemmel for statsministeren til efter indstilling fra naturfredningsrådet at frede dyrearter og dyresamfund, hvis bevarelse af naturvidenskabelige eller historiske hensyn havde væsentlig interesse.

På dette grundlag lykkedes det at få udlagt en del områder som reservater, men det var dog den almindelige opfattelse, at det på baggrund af den stedfundne udvikling ikke længere var tidsvarende, at reservater kun kunne oprettes af naturvidenskabelige grunde. Der burde tillige være adgang til at oprette reservater til ophjælpning af vildtet, dels som ynglereservater for den hjemlige fauna, dels som trækreservater til beskyttelse af trækkende svømmefugle. Med dette formål blev lov nr. 94 af 7. april 1936 om reservater for pattedyr og fugle gennemført.

Samtidig med lovens ikrafttræden ophævedes den i naturfredningsloven indeholdte adgang til oprettelse af videnskabelige reservater, og hjemmel hertil blev i stedet optaget i reservatloven, således at de videnskabelige reservater blev henlagt under statsministeren (ministeren for kulturelle anliggender). Reservatlovens bestemmelser om videnskabelige reservater m. m. agtes imidlertid taget op til overvejelse i forbindelse med den igangværende revision af naturfredningslovgivningen, idet det er tanken at søge bestemmelserne vedrørende de videnskabelige reservater inkorporeret i naturfredningsloven. Under hensyn hertil foreslås reglerne om vildtreservater, der administreres af landbrugsministeren med bistand af jagtrådet, optaget i jagtloven.

I medfør af reservatloven er der i de forløbne år oprettet ca. 50 vildtreservater, af hvilke en stor del berører dele af søterritoriet. I nogle tilfælde er arealerne erhvervet for jagtfondens midler, medens der i andre er indgået overenskomst med ejerne om reservatets oprettelse. Reservatorordninger gennemføres oftest